

21 Δεκεμβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΡ. ΙΑΚΩΒΟΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 408/89)

Δημόσιοι υπάλληλοι — Κατηγορίες θέσεων — Ο Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν.33/67), Άρθρο 25 — Ειδική θέση — Κατά πόσο μπορεί να μεταβληθεί σε "εναλλάξιμη" θέση με το Νόμο Περί Προϋπολογισμού — Καταφατική η απάντηση στο ερώτημα.

5

Δημόσιοι υπάλληλοι — Κατηγορίες θέσεων — Γενικοί Διευθυντές Υπουργείων — Υπαγωγή των στο Υπουργικό Συμβούλιο με βάση τον Περί Προϋπολογισμού Νόμο του 1984 — Με τον τρόπο αυτό η θέση του αιτούντος (Γενικός Διευθυντής Γραφείου Προγραμματισμού) έπαψε να υπόκειται στη ρύθμιση του Άρθρου 25(1) και υπόκειται στη ρύθμιση του Άρθρου 25(3) του Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 — Η θέση του Γενικού Διευθυντή Προγραμματισμού έκτοτε υπάγεται στο Υπουργικό Συμβούλιο, ως αρμοδίας αρχής.

10

Δημόσιοι υπάλληλοι — Μεταθέσεις — Οι Περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμοι, 1967, 1987 (Ν.33/67, όπως τροποποιήθηκε), Άρθρο 48(2) — Προς κρίση κατά πόσο η μετάθεση συνεπάγεται μεταβολή καθηκόντων, συγκρίνονται τα σχέδια υπηρεσίας και όχι τα καθήκοντα που πράγματι εκτελούσε ο υπάλληλος κατά το χρόνο της μεταθέσεως του.

15

Φυσική δικαιοσύνη — Μετάθεση δημοσίου υπαλλήλου — Διοικητικό μέτρο — Δεν έχει χαρακτηρισμό πειθαρχικό ή χαρακτηρισμό κύρωσης — Δεν υπήρ-

20

χε υποχρέωση να παρασχεθεί στον αιτούντα το δικαίωμα να ακουστεί.

Δημόσιοι υπάλληλοι — Μετάθεση — Εσωτερικό διοικητικό μέτρο — Δεν απαιτείται αιτιολογία.

5

Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Εσωτερικό διοικητικό μέτρο — Δεν απαιτείται αιτιολογία.

10

Με την παρούσα Αίτηση Ακυρώσεως ο αιτών προσβάλλει την απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου, που λήφθηκε στα πλαίσια πολιτικής για συχνή εναλλαξιμότητα των Γενικών Διευθυντών Υπουργείων για χάρη δημοσίου συμφέροντος, να μεταθέσει τον αιτούντα από τη θέση του, ως Γενικού Διευθυντή του Γραφείου Προγραμματισμού στη θέση του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας.

15

Τα νομικά θέματα, τα οποία επέλυσε το Δικαστήριο στη συγκεκριμένη περίπτωση, απορρίπτοντας την Αίτηση Ακυρώσεως, προκύπτουν σαφώς από τα πιο πάνω περιληφτικά σημειώματα.

20

Το Δικαστήριο ηύρε ότι ο αιτών κατείχε εναλλάξιμη θέση βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσεως του, αλλά και βάσει του Περί Προϋπολογισμού Νόμου του 1984, ο οποίος μετέβαλε το *status* της θέσεως του αιτούντος από θέση "ειδική" σε θέση "εναλλάξιμη". Το Δικαστήριο συνέκρινε τα καθήκοντα του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσεως Γενικού Διευθυντή του Γραφείου Προγραμματισμού με τα βάσει του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσεως του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Παιδείας καθήκοντα και αφού κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε διαφορά, εθεώρησε ότι η περίπτωση υπάγεται στο Άρθρο 48(2) των Περί Δημοσίας Υπηρεσίας πιο πάνω Νόμων.

30

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

35

Republic v. Nissiotou (1985) 3 C.L.R. 1335,

Kazamias v. Republic (1982) 3 C.L.R. 239,

40

Yiallourou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 214,

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 467,

Υπότροφος του Ι.Κ.Υ. για Διδακτορία. Διετέλεσε Βοηθός Καθηγητής Οικονομικών Α.Σ.Ο.Ε.Ε., 1960. Καθηγητής σε Σχολεία Μέσης Εκπαιδύσεως Λευκωσίας, 1960-1962.

- 5 Ερευνητής στο Εθνικό Ινστιτούτο Οικονομικών και Κοινωνικών Ερευνών Λονδίνου, 1965-66. Ανώτερος Λέκτορας Οικονομικών, Τεχνολογικό Κολλέγιο Enfield Λονδίνου, 1966-67. Ανώτερος Λειτουργός Προγραμματισμού, Γραφείο Προγραμματισμού 1967-1971. Πρώτος Λειτουργός Προγραμματισμού, Γραφείο Προγραμματισμού 1971-1973. Γενικός Διευθυντής, Γραφείο Προγραμματισμού, 1973 μέχρι τις 22 Ιουνίου 1989 που λήφθηκε η επίδικη απόφαση.

- 15 Κατά καιρούς διετέλεσε ή/και είναι Πρόεδρος ή μέλος διαφόρων Συμβουλίων όπως της Εταιρείας Κυπριακών Οικονομικών Μελετών, του Κέντρου Παραγωγικότητας, του Ανώτερου Τεχνολογικού Ινστιτούτου, του Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, της Επιτροπής Χωροταξικού Σχεδιασμού, του Θεατρικού Οργανισμού Κύπρου, της Τράπεζας Αναπτύξεως, των Ελληνικών Χημικών Βιομηχανιών, της ΑΛΦΑ, του Πολεοδομικού Συμβουλίου, της Αρχής Βιομηχανικής Καταρτίσεως, του Κυπριακού Οργανισμού Προωθήσεως Εξαγωγών, του Κυπριακού Οργανισμού Επενδύσεων και Αξιών, και άλλα. Επίσης ηγείται της Κυπριακής αντιπροσωπείας στις διαπραγματεύσεις με την Ε.Ο.Κ. και σε Μεικτές Επιτροπές προωθήσεως των οικονομικών σχέσεων της Κύπρου με αριθμό άλλων χωρών.

- 25 Στις 28 Μαΐου 1989, ο αιτητής έλαβε την πιο κάτω επιστολή, ημερομηνίας 27 Μαΐου 1989, (Παράρτημα "Α"):

- 30 "Επιθυμώ να σας πληροφορήσω ότι το Υπουργικό Συμβούλιο, ως Αρμόδια Αρχή, εφαρμόζοντας την Κυβερνητική πολιτική για εναλλαξιμότητα των Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων και του Γραφείου Προγραμματισμού σε τακτά χρονικά διαστήματα, αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 48(2) των
- 35 περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, τη μετακίνησή σας από το Γραφείο Προγραμματισμού στο Υπουργείο Παιδείας, για εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης Γενικού Διευθυντή από τις 12 Ιουνίου 1989."

- 40 Στις 2 Ιουνίου 1989, ο αιτητής υπέβαλε ένσταση διά των δικηγόρων του (Παράρτημα "Β"), στην οποία έλεγε:

“Κατ’ εντολή του Δρ. Ιάκωβου Αριστείδου, Γενικού Διευθυντή του Γραφείου Προγραμματισμού, υποβάλλουμε ένσταση και διαμαρτυρία για την απόφαση, που γραπτά του κοινοποιήθηκε με επιστολή σας 27.5.1989, για ‘μετακίνηση’ του με βάση ‘την Κυβερνητική πολιτική για εναλλαξιμότητα’ των Γενικών Διευθυντών. 5

Οι κύριοι λόγοι της ένστασης του αιτητή είναι οι ακόλουθοι:

1. Όπως είναι γνωστό ο Δρ. Αριστείδου διορίστηκε στη θέση του το 1973 και έκτοτε κατέχει αυτή συνεχώς. 10

2.1 Ο όρος ‘εναλλαξιμότητα’ δεν προβλέπεται από το Νόμο περί Δημοσίας Υπηρεσίας. 15

2.2 Παράλληλα η ‘εναλλαξιμότητα’ δεν μπορεί να επιβάλλεται με απόφαση της Αρμοδίας Αρχής κατ’ εφαρμογή της Κυβερνητικής πολιτικής, όταν συμπίπτει η ‘Αρμοδία Αρχή’ να είναι το Υπουργικό Συμβούλιο που καθιέρωσε ή αποφάσισε την Κυβερνητική πολιτική και παράλληλα το όργανο που ενέκρινε τα Σχέδια Υπηρεσίας. 20

2.3 Η ‘εναλλαξιμότητα’ στην έκταση που αποφασίστηκε οριστικά δεν συμπίπτει με την έννοια της ‘μετακίνησης’ (που είναι όρος που δεν υπάρχει στο Νόμο) ή της μετάθεσης που το άρθρο 48(2) του Νόμου προβλέπει. 25

Η μεταβολή που επιφέρει η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου στην υπό εξέταση υπόθεση ισοδυναμεί με μετάθεση στην έννοια του άρθρου 48(1). 30

Τα πιο πάνω ισχύουν πολύ περισσότερο στη περίπτωση του Δρ. Αριστείδου όπου η μετάθεση γίνεται σε Υπουργείο που δεν προβλέπεται από το Σύνταγμα, αλλά από Νόμο βάσει του δικαίου της ανάγκης - ανάγκη που είναι δυνατό να παύσει να υπάρχει στο μέλλον. 35

2.4 Οριστικά δεν μπορεί η ‘εναλλαξιμότητα’ να οδηγήσει σε μετακίνηση κατ’ εφαρμογή κυβερνητικής πολιτικής. Η ‘Αρμοδία Αρχή’ οφείλει να ενεργήσει και να εφαρμόσει εξουσία στα πλαίσια που ο Νόμος και τα Σχέδια 40

Υπηρεσίας της παρέχουν, εάν βεβαίως κριθεί πως έχει τέτοια κατά νόμο αρμοδιότητα.

5 2.5 Αποτελεί γεγονός ότι το Σχέδιο Υπηρεσίας του 1983 που προβλέπει 'εναλλαξιμότητα' μη συνδεδεμένη με ανάλογο Γενική Διεύθυνση, δεν αφορά τον αιτητή που δεν διεκδικεί τώρα διορισμό ή προαγωγή σε θέση Γενικού Διευθυντή.

10 Το Σχέδιο Υπηρεσίας που εγκρίθηκε στις 15.12.1983 προβλέπει στις σημειώσεις (1) και (2) τα ακόλουθα:

15 '(1) Οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών είναι εναλλάξιμες. Οι κάτοχοι των θέσεων αυτών υπόκεινται σε μετάθεση σε άλλη Γενική Διεύθυνση, νοουμένου ότι το πρόσωπο που θα μετατεθεί κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα της θέσης στην οποία θα μετατεθεί.

20 (2) Τα στο (1) απαιτούμενα προσόντα θα καθορίζονται κατά τη δημοσίευση της θέσης ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας'.

25 Είναι προφανές ότι βάσει της σημ. 2 τα προσόντα από τα οποία θα εξαρτάται η μετάθεση ή ο διορισμός θα καθορίζονται '... κατά τη δημοσίευση της θέσης ...'. Άρα το όλο σχέδιο αφορά τους διοριζομένους μετά την 15.12.1983.

30 Παράλληλα η φράση 'οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών είναι εναλλάξιμες' δεν συμπίπτει με οποιαδήποτε διάταξη του Ν. 33/67, ούτε υπάρχει οποιαδήποτε περί το θέμα τούτο εξουσιοδότηση του Νόμου 33/67 προς το Υπουργικό Συμβούλιο.

35 2.6 Αντίθετα οι όροι και τα καθήκοντά του που καθόρισε η Ε.Δ.Υ. από το 1973 στον Δρ. Αριστείδου, με βάση το άρθρο 37(2), προβλέπουν:

40 '3. Your duties will be the usual duties attaching to the post of Director-General, Planning Bureau, as laid down in the approved scheme of service for this post.

4. In accordance with the relevant scheme of service, you

will be liable, subsequent to a Council of Minister's decision, to undertake any other analogous Director-Generalship, if the posts of Directors-General become interchangeable.'

Το δε σχέδιο υπηρεσίας με βάση το οποίο διορίστηκε πρό- 5
βλεπε:

'Σημείωσις:

Εάν οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών καταστούν εναλλά- 10
ξιμοι, ο διορισθησόμενος εις την ως άνω θέσιν θα υποχρε-
ούται, κατόπιν αποφάσεως του Υπουργικού Συμβουλίου,
όπως αναλάβη ετέραν ανάλογον Γενικήν Διεύθυνσιν.'

Οριστικά η Ε.Δ.Υ. δεν άλλαξε ποτέ τους όρους αυτούς. 15

Η δε εναλλαξιμότητα ήταν σχετική μόνο με 'ετέραν ανάλογο
Γενικήν Διεύθυνση'.

Είναι φανερό ότι η Γενική Διεύθυνση του Υπουργείου 20
Παιδείας δεν αποτελεί 'ανάλογο' θέση με την Γενική
Διεύθυνση του Γραφείου Προγραμματισμού.

3. Επισυνάπτουμε αντίγραφα τόσο της επιστολής της 25
Επιτροπής Δημ. Υπηρεσίας προς τον Δρ. Ι. Αριστείδου ημερ.
19.9.1973 όσο και του σχεδίου υπηρεσίας με βάση το οποίο
διορίστηκε. Πιστεύουμε πως αυτά τα κείμενα δεν ήσαν ενώ-
πιον του Υπουργικού Συμβουλίου κατά τη λήψη της σχετικής
απόφασης.

4. Τα πιο πάνω αποτελούν τμήμα μόνο των επιχειρημάτων 30
που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν.

Σκοπός της συνοπτικής αυτής νομικής αναφοράς είναι για να 35
σκιαγραφήσουμε σε αδρές γραμμές σειρά νομικών προβλη-
μάτων που θα αποφευχθούν με την αναστολή της μετάθεσης
του Δρ. Αριστείδου ή τουλάχιστο με την μετάθεσή του σε ετέ-
ραν ανάλογο Γενικήν Διεύθυνσιν."

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή, ότι η θέση η οποία κατείχε ο 40
αιτητής είναι ειδική θέση όπως αυτή καθορίζεται βάσει του
άρθρου 25(1) του Νόμου 33/67. Από το σχέδιο υπηρεσίας είναι
φανερό, ότι η συγκεκριμένη θέση υπάγεται σε Υπουργείο ...

κλπ, και άρα δυνάμει του άρθρου 25(1) είναι ειδική θέση.

5 Οι εναλλάξιμες θέσεις καθορίζονται από το άρθρο 25(3) του Νόμου, εφόσον λοιπόν η θέση του αιτητή, εκ του Νόμου δεν είναι εναλλάξιμη, το Υπουργικό Συμβούλιο δεν είχε την εξουσία να καθορίσει μέσω σχεδίου υπηρεσίας η με απόφασή του τη θέση ως εναλλάξιμη. Η δε εξουσία του Νόμου περιορίζεται βάσει του άρθρου 26 στο να καθορίζει τις κατηγορίες των εναλλάξιμων θέσεων.

10

Κατά τον ισχυρισμό του αιτητή η κυβερνητική πολιτική που αναφέρεται σαν βάση της εναλλαξιμότητας δεν μπορεί να είναι αντίθετη με σαφή πρόνοια του Νόμου. Η δε απόφαση όσο και τα σχέδια υπηρεσίας είναι ως αποτέλεσμα έξω από την εξουσιοδότηση του Νόμου, άρα *ultra vires* και αντίθετα προς την έννοια των άρθρων 25(1) και 25(3). Το Υπουργικό Συμβούλιο δεν έχει εξουσία να κάνει θέσεις εναλλάξιμες αλλά έπρεπε, αν ήθελε να αντικαταστήσει τις θέσεις όλων των Γενικών Διευθυντών, να πραγματοποιήσει τροποποίηση του Νόμου που να χορηγεί τέτοιου είδους εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο.

15

20

Έστω όμως και αν μπορούσε να γίνει πρόνοια για εναλλαξιμότητα στα σχέδια υπηρεσίας, στη προκειμένη περίπτωση οι πρόνοιες του άρθρου 29 του Νόμου που καθορίζουν τις εξουσίες του Υπουργικού Συμβουλίου, τις περιορίζουν στο να καθορίζουν τα γενικά καθήκοντα, ευθύνες της θέσης και τα απαιτούμενα προσόντα. Πουθενά όμως στο Νόμο δεν παρέχεται εξουσία στο Υπουργικό Συμβούλιο εκδίδοντας σχέδια υπηρεσίας μιας θέσης που δεν είναι εναλλάξιμη δυνάμει του Νόμου να την μετατρέψει σε εναλλάξιμη με το σχέδιο υπηρεσίας.

25

30

Σχετικά με τη συγκεκριμένη περίπτωση του αιτητή ο ισχυρισμός είναι ότι οι όροι, όπως καθορίστηκαν από την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας κατά το διορισμό του, δεν τροποποιήθηκαν ποτέ από το Νόμο, η θέση του δεν ήταν ποτέ εναλλάξιμη, η δε τροποποίηση του σχεδίου υπηρεσίας που ενεκρίθηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, δεν καλύπτει αυτόματα τον αιτητή, και αν ακόμα υποθέσουμε ότι είχε εξουσία το Υπουργικό να ψηφίσει διά του σχεδίου υπηρεσίας την εναλλαξιμότητα.

35

40

Είναι επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι το Υπουργικό

Συμβούλιο είχε ενεργήσει κάτω από διπλή ιδιότητα, ως αρμόδια αρχή και ως εκτελεστική εξουσία που καθόρισε κυβερνητική πολιτική εκ της οποίας ενήργησε ως αρμόδια αρχή. Επίσης όπως ισχυρίστηκε, η κυβερνητική πολιτική δεν μπορεί να είναι αντίθετη του Νόμου και στην προκειμένη περίπτωση αντίκειται στα άρθρα 25(1) και 25(3). 5

Έστω όμως και αν μπορούσε κυβερνητική πολιτική να καθιερώσει την εναλλαξιμότητα μιας θέσης, ο ισχυρισμός είναι ότι έπρεπε να υπάρξει στην συγκεκριμένη περίπτωση τροποποίηση του Νόμου. 10

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι το Υπουργικό Συμβούλιο τελούσε κάτω από φανερή πλάνη περί τα πράγματα γιατί θεωρούσε τις θέσεις όλες εξομοιωμένες συμπεριλαμβανομένων και των θέσεων των Γενικών Διευθυντών του Υπουργείου Οικονομικών και Γραφείου Προγραμματισμού για τις οποίες στην πραγματικότητα υπήρχε ανάγκη υπέρξεως εξειδικευμένων προσόντων. 15

Το επόμενο επιχείρημα του αιτητή είναι, ότι κακώς το Υπουργικό Συμβούλιο θεωρήθηκε ως η αρμόδια αρχή γιατί αρμόδια αρχή είναι δυνάμει του άρθρου 2 ο Υπουργός και στην προκειμένη περίπτωση ο Υπουργός Οικονομικών (Βλέπε *Republic v. Nissiotou* (1985) 3 C.L.R. 1335 στη σελ. 1345). 20 25

Ισχυρίστηκε επίσης ότι η επίδικη απόφαση στερείται αιτιολογίας, ή ότι η αιτιολογία η οποία δίδεται στην επίδικη απόφαση έρχεται σε πλήρη αντίφαση με τα γεγονότα. Η δε έκκληση δημοσίου συμφέροντος σχετικά με τις μεταθέσεις, ότι έγινε γενικά και αόριστα χωρίς να δοθεί η ευκαιρία στον αιτητή να ακουστεί για να εκφέρει τις απόψεις του, σύμφωνα με την υπόθεση *Kazamias v. The Republic* (1982) 3 C.L.R. 239. 30

Είναι περαιτέρω ο ισχυρισμός του αιτητή ότι τα καθήκοντα του αιτητή ως Υπεύθυνου του Γραφείου Προγραμματισμού είναι ανεξάρτητα του Υπουργού Οικονομικών, είναι εξειδικευμένα και υψηλής σημασίας για τον προγραμματισμό της οικονομικής πολιτικής της Κυβερνήσεως. Αντίθετα τα νέα καθήκοντά του είναι αποκλειστικά διοικητικά και άσχετα προς τα οικονομικά. Είναι φανερό λοιπόν, ότι πρόκειται για περίπτωση μεταθέσεως που συνεπάγεται αλλαγή καθηκόντων και 35 40

ευθυνών και όχι απλώς για εσωτερικό διοικητικό μέτρο (βλέπε *Yiallourou v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 214) και στην οποία περίπτωση το αρμόδιο όργανο να ενεργήσει τη μετακίνηση είναι η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας και όχι βεβαίως το Υπουργικό Συμβούλιο.

Είναι η θέση των καθ' ων η αίτηση, ότι σύμφωνα με το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας, οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών είναι εναλλάξιμες.

Στη σημείωση του Σχεδίου Υπηρεσίας της θέσης του Γενικού Διευθυντή που εγκρίθηκε με ισχύ από την 1 Ιανουαρίου 1984, από το Υπουργικό Συμβούλιο με απόφασή του με Αρ. 23.972 και ημερομηνία 15 Δεκεμβρίου 1983, αναφέρεται ότι:

“Σημ.: (1) Οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών είναι εναλλάξιμες. Οι κάτοχοι των θέσεων αυτών υπόκεινται σε μετάθεση με άλλη Γενική Διεύθυνση, νοουμένου ότι το πρόσωπο που θα μετατεθεί κατέχει τα απαιτούμενα προσόντα της θέσης στην οποία θα μετατεθεί.

(2) Τα στο (1) απαιτούμενα προσόντα θα καθορίζονται κατά τη δημοσίευση της θέσης ανάλογα με τις ανάγκες της Υπηρεσίας.”

Το Υπουργικό Συμβούλιο με Απόφασή του Αρ. 31.801 και ημερομηνία 18 Μαΐου 1989 αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 48(2) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, τη μετακίνηση του αιτητή από το Γραφείο Προγραμματισμού στο Υπουργείο Παιδείας (Παράρτημα Β).

Στα σχετικά πρακτικά αναφέρονται τα εξής:

“Το Συμβούλιο, ως Αρμόδια Αρχή, εφαρμόζοντας την Κυβερνητική πολιτική για εναλλαξιμότητα των Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων και του Γραφείου Προγραμματισμού σε τακτά χρονικά διαστήματα, αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 48(2) των περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987, τις ακόλουθες μετακινήσεις Γενικών Διευθυντών, Διοίκηση Υπουργείων και Γραφείου Προγραμματισμού, με ισχύ από τις 12 Ιουνίου 1989:

.....

Η πιο πάνω Απόφαση του Συμβουλίου εντάσσεται μέσα στα γενικότερα πλαίσια της Κυβερνητικής πολιτικής για αναζωογόνηση της Δημόσιας Υπηρεσίας και αύξηση της αποδοτικότητας. Η εφαρμογή της εναλλαξιμότητας των Γενικών Διευθυντών σε τακτά χρονικά διαστήματα θα βοηθήσει, μεταξύ άλλων, στην άνοδο του επιπέδου διοίκησης στη Δημόσια Υπηρεσία, καθώς επίσης και στην καλύτερη συνεργασία και συντονισμό ανάμεσα στα διάφορα Υπουργεία και Υπηρεσίες.”

5

10

Εισηγήθηκε ο ευπαίδευτος δικηγόρος για τη Δημοκρατία αναφορικά με το θέμα της εναλλαξιμότητας της θέσης, ότι η θέση έπαυσε να είναι ειδική και μετατράπηκε σε εναλλάξιμη με βάση τον Προϋπολογισμό του 1984 που είναι νόμος, όπου μεταφέρθηκε από το Κεφ. 01Δ - Γραφείο Προγραμματισμού, (Προϋπολογισμός Αναπτύξεως) στο Κεφ. 04Α - Υπουργικό Συμβούλιο (Τακτικός Προϋπολογισμός). Κατ' επέκταση είναι η εισήγηση ότι (1) η μετακίνηση του αιτητή δεν συνεπάγεται μεταβολή στη θέση και καθήκοντα και κατά συνέπεια πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 48(2), οπότε (2) αρμόδιο όργανο είναι το Υπουργικό Συμβούλιο, και ότι (3) η προσβαλλόμενη πράξη είναι διοικητικό μέτρο εσωτερικής φύσεως.

15

20

25

Το άρθρο 25 του Νόμου 33/67 προνοεί ότι:

“25.-(1) Ειδική θέσις είναι θέσις της οποίας αι αρμοδιότητες υπάγονται ειδικώς εις Υπουργείον, Ανεξάρτητον Γραφείον, Τμήμα ή οιονδήποτε άλλο Γραφείον εν τη Δημοκρατία.

30

(2) Εξειδικευμένη θέσις είναι ειδική θέσις κηρυσσομένη ως τοιαύτη υπό του Υπουργικού Συμβουλίου λόγω της ειδικής φύσεως των αρμοδιοτήτων αυτής.

35

(3) Πάσα άλλη θέσις είναι εναλλάξιμος θέσις οι κάτοχοι της οποίας αναφέρονται εν τω παρόντι Νόμω ως ‘εναλλάξιμον προσωπικόν’. Αι εναλλάξιμοι θέσεις αποτελούν ιδιον Τμήμα.”

40

Άρα όπως ορθά ισχυρίστηκε ο αιτητής η θέση του, αρχικά,

5 δεν ήταν εναλλάξιμη αλλά ειδική θέση σύμφωνα με το 25(1).
Ανεξάρτητα όμως προς τούτο το ερώτημα το οποίο τίθεται
είναι κατά πόσο η θέση του αυτή μπορούσε να μετατραπεί σε
εναλλάξιμη και μάλιστα με τον τρόπο που έγινε, δηλαδή μέσω
του Προϋπολογισμού.

10 Όπως είναι αποδεκτό ο Προϋπολογισμός της Δημοκρατίας
αποτελεί νόμο, (βλέπε *Panayides v. The Republic* (1972) 3
C.L.R. 467, *Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας και Άλλοι ν.*
Γεωργίου Ηλιάδη (1989) 3 Α.Α.Δ. 2360), ο οποίος μπορεί να
επιφέρει αλλαγές σε άλλους νόμους.

15 Στον Προϋπολογισμό του 1984 οι θέσεις των Γενικών
Διευθυντών όλων των Υπουργείων (εκτός του Υπουργείου
Εξωτερικών) και του Γραφείου Προγραμματισμού μεταφέρθη-
καν από τα σχετικά Κεφάλαια στα οποία ήσαν προηγουμένως
στο Κεφάλαιο “Υπουργικό Συμβούλιο”, του Τακτικού
20 Προϋπολογισμού. Στα σχετικά Κεφάλαια η θέση Γενικού
Διευθυντή αναφέρεται με πρόταξη μια αγκύλη με την επεξηγή-
ση ότι “η θέση μεταφέρθη εις το Κεφάλαιο 04Α ‘Υπουργικών
Συμβούλιον”.

25 Τόσο ο Τακτικός Προϋπολογισμός όσο και ο Προϋπολογισμός
Αναπτύξεως για το 1984 αναφέρουν στις σχετικές σημειώσεις για
τον Πρώτο πίνακα - Δελτίο Δαπανών για το χρόνο αυτό ότι
“Οσάκις θέσις τις έχει καταργηθή θα εμφανίζεται ως διακοπείσα
υπηρεσία προτσασσομένης μιας αγκύλης ()”.

30 Είναι φανερό από τα πιο πάνω ότι οι θέσεις των Γενικών
Διευθυντών, συμπεριλαμβανομένης και αυτής του αιτητή,
μεταφέρθηκαν στο κεφάλαιο “Υπουργικό Συμβούλιο” και ειδι-
κά στην περίπτωση του αιτητή, η δαπάνη για τη θέση του που
βάρινε τον Προϋπολογισμό Αναπτύξεως καταργήθηκε και
35 μεταφέρθηκε στον Τακτικό Προϋπολογισμό.

40 Εφόσον λοιπόν η θέση του αιτητή συμπεριλαμβάνεται μετα-
ξύ των θέσεων των υπολοίπων Γενικών Διευθυντών των
Υπουργείων, οι οποίες είναι εναλλάξιμες, δεν μπορεί η περι-
πτώσή του να αποτελεί εξαίρεση όσον αφορά το θέμα της εναλ-
λαξιμότητάς της.

Αναμφίβολα, όπως έχει το Σχέδιο Υπηρεσίας για τη θέση,

Δίπλωμα κλπ. στις Οικονομικές Επιστήμες είναι απαραίτητο προσόν χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι ο κάτοχος τέτοιου προσόντος δεν μπορεί να τοποθετηθεί σε οποιαδήποτε άλλη Γενική Διεύθυνση, όπως έγινε και στην προκειμένη περίπτωση. Οι αρμοδιότητες της θέσεως του αιτητή με τη νομοθετική αυτή ρύθμιση, δεν υπάγονται πλέον σε Υπουργείο, Ανεξάρτητο Γραφείο, Τμήμα ή οποιοδήποτε άλλο Γραφείο, όπως προβλέπει η παράγραφος 1 του άρθρου 25. Έτσι λοιπόν εμπίπτει στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου που προβλέπει πως “Πάσα άλλη θέσις είναι εναλλάξιμος θέσις”. Το άρθρο 26 του Νόμου δεν μπορεί να επηρεάσει την κατάσταση αυτή διότι με την πιο πάνω τοποθέτηση οι Γενικοί Διευθυνταί κατατάσσονται εις ιδίαν κατηγορίαν, οι δε κατηγορίες εναλλαξίμων θέσεων που αναφέρονται στην επιφύλαξη του άρθρου αυτού δεν αποκλείουν τη δημιουργία άλλων κατηγοριών.

Άρα θεωρώ ότι εφόσον η θέση με τον Προϋπολογισμό του 1984 μετατράπηκε σε εναλλάξιμη, ο ισχυρισμός αυτός του αιτητή πρέπει να απορριφθεί.

Όπως ορθά είναι η εισήγηση του καθ’ ου η αίτηση, για να κρίνουμε αν συνεπάγεται αλλαγή καθηκόντων, αποβλέπουμε στα καθήκοντα που αναφέρονται στο συγκεκριμένο σχέδιο υπηρεσίας και όχι στα καθήκοντα που ασκούσε σε ένα συγκεκριμένο χρόνο ο κάτοχος της θέσης. Οπότε αν τα καθήκοντα που ασκούσε προβλέπονται από το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης που κατέχει, όπως είναι στην προκειμένη περίπτωση του αιτητή, μια και το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης του Γενικού Διευθυντή είναι ενιαίο που όμως προβλέπει διαφορετικά καθήκοντα ανάλογα με το πού είναι τοποθετημένος ο κάτοχος της θέσης, πράγμα που συμβαίνει στα πλείστα σχέδια υπηρεσίας, δεν υπάρχει αλλαγή καθηκόντων. (Βλέπε *Papadopoulos v. The Republic* (1975) 3 C.L.R. 89 στις σελ. 96, 97, *Yiallourou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 214, 218, *Papaioannou v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 1718). Χωρίς αμφιβολία στην περίπτωση του αιτητή δεν υπήρξε αλλαγή της υπηρεσιακής του κατάστασης (status). Κατ’ επέκταση πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 48(2) του Νόμου που προνοεί ότι:

“Μεταθέσεις υπαλλήλων αι οποίαι δεν συνεπάγονται μεταβολή εις τας υπ’ αυτών κατεχομένας θέσεις και τα συναφή προς αυτάς καθήκοντα ή αλλαγὴν τόπου διαμονῆς

ενεργούνται υπό της ενδιαφερομένης αρμοδίας αρχής”.

5 και συνεπώς η αρμοδία αρχή στην προκειμένη περίπτωση, όπως είναι ο ισχυρισμός, είναι το Υπουργικό Συμβούλιο, το οποίο είναι ούτως ή άλλως, εφόσον με τον Προϋπολογισμό του 1984 όλες οι θέσεις των Γενικών Διευθυντών υπάγονται πλέον σ’ αυτό.

10 Αναφορικά με τους υπόλοιπους ισχυρισμούς του αιτητή θεωρώ ότι όσον αφορά την ισχυριζόμενη παράλειψη του καθ’ ου η αίτηση να δώσει στον αιτητή το δικαίωμα να ακουστεί, εφόσον το μέτρο το οποίο λήφθηκε δεν είναι πειθαρχικής φύσεως ούτε έχει χαρακτήρα κύρωσης, αλλά έχει χαρακτήρα διοικητικό, δεν είχε τέτοια υποχρέωση. (Βλέπε *Kontemeniotis v. C.B.C.* (1982) 3 C.L.R. 1027). Η απόφαση Καζαμίας που έχει αναφερθεί επομένως δεν είναι σχετική.

20 Σχετικά με τον ισχυρισμό για έλλειψη αιτιολογίας, θεωρώ ότι επαρκής αιτιολογία υπάρχει στο κείμενο της απόφασης του Υπουργικού Συμβουλίου όπως και στο φάκελλο της υπόθεσης αλλ’ εν πάση περιπτώσει μια και δεν πρόκειται για μετάθεση αλλά για μετακίνηση, εάν ήθελε θεωρηθεί η πράξη ως εσωτερικό διοικητικό μέτρο, δεν χρειάζεται αιτιολογία. - Βλέπε Φθενάκης, Σύστημα Υπαλληλικού Δικαίου “Γ” 1967 σελ. 41.

25 Για τους πιο πάνω λόγους θεωρώ ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε ορθά και νόμιμα, μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας του καθ’ ου η αίτηση, γι’ αυτό και η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώνεται χωρίς οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα.

*Η προσφυγή απορρίπτεται
χωρίς έξοδα.*